

प्रतिभा व व्यक्तित्वया धनी
भावाथुवा पं० हेमराज शास्त्र्य म्हसीके

स्वामि
उत्तमहादुर कायस्थ

प्रतिभा व व्यक्तित्वया धनी भाषाथुवा पं. हेमराज शाक्य म्हसीके

चवमि

छत्रबहादुर कायस्थ

पिकाकः

साहित्यया मूलुखा
शहीद शुक्रमार्ग, बखुंबाहाः
यल, नेपाः

पिथना

ने. सं. १११२ असार ★ ३०० गू ★ मूः ५१-

थाकृथि

सुकृति प्रिन्टर्स
भोछे, येँ, फोन नं. २-१३६९४

पिकाकः पाखें

थीथी विधाया सफू पिथनेगु मूलुखाया तातुना खः । थ्व हे तातुनाकथं छगू जीवनी सफूचा पिथना च्वना । थ्व सफूया नां— “प्रतिभा व व्यक्तित्वया धनी, भाषाथुवा पं. हेमराज शाक्य म्हसीके” खः । थ्व सफूया च्वमि साहित्यकार भाजु छत्रबहादुर कायस्थ खः ।

भाजु हेमराज शाक्यया नां कायेवं हे सकसियां म्हुतुं पिज्वइ थ्वय्कः छम्ह लिपि विशेषज्ञ खः । थौं झीसं थ्वय्कःयात छम्ह लिपि विशेषज्ञ कथं जक म्हसीकां मगाः । थ्वय्कः छम्ह पुरातत्त्वविद् नं खः । थ्वय्कः छम्ह बौद्ध धर्म, दर्शन, मूर्ति, अभिलेखया अन्वेषक व च्वमि नं खः । थुलि जक मखु नेपाल भाषा, लिपि, साहित्य, बौद्धधर्म, दर्शन, कला, संस्कृतिया संरक्षण, सम्बर्द्धन व विकास यायेगु लैय् थ्वय्कः छम्ह तपस्वी खः । अले अन्तरराष्ट्रिय जगतप् छयाति प्राप्तम्ह बौद्ध विद्वान खः । थुजोम्ह प्रतिभा व व्यक्तित्वया धनीयागु जीवनी पिथने दुगु मुलुखाया निंति छगू गौरवया खँ खः ।

सरल भाषां च्वइतःगु सफूया भाषाशैली बांलाः । वचाः हाकगु जीवनी जूसां विषयवस्तु धिसिलाः । झीगु भाषा, साहित्य ख्यलय् च्वमिया कुतः च्वछाये बहःजू ।

रोहिणीबहादुर कायस्थ

ने. सं. १११२ असार १८

दांभरि

साहित्यया मूलुखा

स्व. भाषाजवाः धर्म आदित्य धर्माचार्य (१०२२-१०८३) या शिष्यापि मध्यय् नादंहा शिष्य भाषाथुवा पं. हेमराज शाक्यजु खः । श्वय्कः छम्ह नेपाल देसया लिपि विशेषज्ञ खः । श्वय्कः छम्ह पुरातत्त्वविद व बौद्ध धर्म-दर्शन; संस्कृतिया अनुसन्धाता खः । श्वय्कः छम्ह नेपाल भाषा ख्यलय् नादंम्ह भाषासेवी व साहित्य ख्यलय् छम्ह च्वमि (लेखक) नं खः ।

भाषा-साहित्य ख्यलय् ‘हेमराज शाक्य’ नां जाः थें त्वाल्य् ‘आशाकाजी शाक्य’ नामं नां जाः । श्वय्कः च्वनाछूगु त्वाःया नां ‘थइना’ खः । श्व ‘थइना’ त्वाः यलदेया छगू पुलांगु, नादंगु त्वाः खः । श्वय्कःया जन्म यल, ओकुबाहाः महाबुद्धया शाक्य कुलय् जूगु खः । श्वय्कःया बुदिं नेपाल सम्बत १०४६ जेष्ठ शुक्ल चौथि सोमवार कुन्हु खः । श्वय्कःया बाया नां पुण्यराज शाक्य व मांया नां अष्टमाया शाक्य खः ।

नेपाल बौद्ध कला व साहित्य ख्यलय् लुमंके बहपिनिगु धलख्य् श्वय्कःया पूर्वजपि नं दुथ्याः । ‘महाबुद्ध देगः’ या नीस्वना वंम्ह बौद्धाचार्य अभयराज लुमंके बहःम्ह महापुरुष खः । अले श्व ‘महाबुद्ध देगः’ निर्माणया ज्याय् समर्पित जुया ज्या न्याका वंम्ह जीवराजयात नं लोमंके मजिउ । श्वय्कर्पि नेपाल सम्बत ६००-६८५ रिखेयापि खः । थनं लिपा भाषा-साहित्य ख्यलय् बौद्ध पं. कवि अमृतानन्द व सुन्दरानन्द निम्ह दाजु किजा नं लुमंके बहपि महारथित खः । श्वय्कर्पि नेपाल सम्बत ८९५-९५४ रिखेयापि खः । थनं लिपा थौंकन्हे भाषा, साहित्य, लिपि, बौद्ध कला, संस्कृतिइ समर्पित जुया च्वसा न्याकाः यल, महाबुद्ध शाक्य कुलया नां तइच्चंम्ह छम्हंया छम्ह भाषाथुवा पं. भाजु हेमराज शाक्यजु खः ।

श्री पञ्चमी शिक्षा आरम्भया दि खः । श्व कुन्हु ५ दँ क्यपि मस्तय्तः
 , बलख्य त्हाः ज्वना 'नमोवागीश्वराय' न्ह्यगः आखः च्वकिगु खः । थुकिया अर्थ
 वागीश्वरयात नमस्कार धाःगु खः । भाषाथुवा पं. हेमराज शाक्यजु नं ५ दँ क्यनेवं
 छेँय् हे श्वः आखः च्वकूगु खः । थनं लिपा नेपाःया छम्ह विद्वान धर्म आदित्य
 धर्माचार्यया थाय् आखः ब्वंके छ्वत । अन श्वय्कलं ब्वनेगु, च्वयेगुया नापं नापं
 यक्व यक्व ज्ञान-गुणया खँ नं सयेका दिल । श्वय्कःया निर्ति विद्यालय, क्याम्पस,
 विश्व विद्यालय धइगु फुकं गुरु धर्म आदित्य धर्माचार्य हे खः । धर्माचार्यया
 प्रभाव हे श्वय्कः नेपाल भाषाया अनन्य सेवक जुयाः पिहाँवःगु धाःसां छुं पाइमखुं ।

सयेके, सियेकेगु यायां श्वय्कः २५ दँ क्यन । नेपाल सम्बत १०७१ (वि.
 सं. २००८) रिखे नेपाल सरकारं श्वय्कःयात 'पण्डित' पदय् जागीर बिल ।
 श्वय्कःया जागीर न्हापां वीर पुस्तकालयस जूगु खः । लिपा पुरातत्व विभागय्
 लिपि विशेषज्ञ पदय् थ्यंक बढुवा जुया ज्या याना दिल । सरकारी सेवाय्
 इमान्दारी पूर्वक ज्या याना ब्यूगुलि नेपाल सम्बत १०८७ (वि. सं. २०२४) स
 'गोरखा दक्षिण बाहु' तक्मां विभूषित जुल । श्वय्कलं ३२ दँ तक सरकारी
 सेवा याना दिल । नेपाल सम्बत ११०३ (वि. सं. २०४०) वैशाखं सरकारी
 सेवां स्वेच्छिक अवकाश कया दिल । थनं लिपा श्वय्कलं नेपाल-जर्मन रिसर्च
 सेण्टरय् सल्लाहकार जुयाः ज्या याना च्वना दीगु दु ।

सरकारी जागीर दु धकाः श्वय्कः जागीरय् जक तक्यना मदी । अनुसन्धान
 यायेगु व सफू च्वयेगु ज्या न्हाका च्वना हे दिल । गुकिं निक्वः तकला श्वय्कलं
 'श्रेष्ठ सिरपाः' त्याका दिल । श्व हे श्वय्कःया लगनशीलताया दसु खः । श्वय्कलं
 'श्रेष्ठ सिरपाः' त्याका ब्यूगु सफूया नां प्रकाशक व साल थथे खः ।

सफूया नां

प्रकाशक

सिरपाः त्याकूगु दँ

नेपाल संस्कृतिया मूलुखा (१०८६) - चन्द्रलक्ष्मीदेवी शाक्य ने. सं. १०८६

स्वयम्भू महाचैत्य (१०६८) - स्वयम्भू विकास मण्डल ने. सं. ११०१

श्व 'श्रेष्ठ सिरपाः' - नेपाल संभवत १०७३ स भाषाजवाः स्वयम्भूलाल
 श्रेष्ठ नीस्वगु खः । श्व सिरपाः संचालन यायेगु भावा येँया साहित्यिक संस्था
 'चवसापासा (१०७०)' यात लःह्लाना तःगु खः । निक्व 'श्रेष्ठ सिरपाः'
 त्याकूगुलि निक्व हे 'स्वर्ण पदक' लःह्लाना खः । श्वथे तं बुद्ध जयन्ती समारोह
 पालाःपाखे नं श्वय्कःयात निक्व स्वर्णपदक देछानु दु । स्वर्ण पदक देछानु सफूया
 नां, प्रकाशक व साल थथे खः ।

१. मयुरवर्ण महाविहारया

यल, भिछेवाहा:

नेपाल सम्बत १०६३

संक्षिप्त इतिहास (१०६३) सर्व संघ

२. माणिगल राजप्रसाद(१०६४) मंगलबजार बुद्ध जयन्ती नेपाल सम्बत १०६४

समारोह समिति, ललितपुर

आ: “श्रेष्ठ सिरपा:” त्याकूगु निगू सफूया विषयय् छक: दुवाला स्वये -

१. नेपाल संस्कृतिया मूलुखा (१०८९) - थ्व सफू नेपाल सम्बत १०८९

सिल्ला थ्व श्री पञ्चमी कुन्हु चन्द्रलक्ष्मीदेवी शाक्यं पिथंगु ख: । थ्व सफुतिइ पौ

१२४+७ दु । थ्व सफुतिइ महत्वपूर्णगु १६ पु च्वसु (लेख) दुथ्याका तःगु दु ।

च्वसुया नां थथे ख:, -

१. अष्टमंगल २. शिलापत्र ३. तोरण ४. गजू ५. जँ ६. रञ्जना लिपि

७. सप्ताक्षर कुटाक्षर ८. अवलोकितेश्वर ९. बृंगद्यःया खःजला १०. सुकुन्दा

११. घण्ट १२. वज्र १३. चन्द्र हास खड्ग १४. ॐ मणिपद्मेहुँ १५. चैत्य

१६. पूर्णकलश ।

च्वसुया नामं हे सीकेफु - थ्व खोजीपूर्णगु अर्थात अनुसन्धात्मकसफू ख: ।

थ्व सफूया विषयय् निम्ह साहित्यया महारथिपिनिगु बिचा: थथे दु -

साहित्य शिरोमणि, कविकेशरी चित्तधर “हृदय”

धर्मोदय सभां पिकागु “बौद्ध बिहार व ग्रन्थया नां” धा:गु सफू व “सितु”

पत्रिकाय् पिहाँवःगु “पुज्य गुरु धर्मादित्य धर्माचार्य नापं बौद्ध कला अनुसन्धान”

धा:गु लेख खनेवं हे धयागु ख: । थन्यागु हे २/४ गू स्यल्ला:गु लेख पिहाँवःसा

झीगु भाषा साहित्य तमि जुया: नेपाल विषयक विस्तृत अध्ययन याय्गु इच्छा

दुपि स्वदेशी विदेशी विद्वान पिनि लै प्रशस्त ज्वी ।

अत्यन्त लय्तापुगु खँ ख:, थुगुसी पुरातत्व विभागया पं. हेमराज शाक्यं

थ्व अभाव पूर्ति यायेगु भूमिका धाय् त्वय्क सफू छगू पिकया बिज्यात- “नेपाल

संस्कृतिया मूलुखा” ।

×

×

×

×

ह: थज्या:गु झिखुता उपचारं छाया तःगु थ्व “नेपाल संस्कृतिया मूलुखां”

दुहाँवना: व उपचारया रस कया: लय्ताय् फत धा:सा वसपोल पं. हेमराज

शाक्यं वसपोलया धापू अनुसार मेगु २४ चय्प्यता क्वा:धा:ना वसपोलं लहिका

जू बिज्याइ तिमि, अले झीगु नेपाल संस्कृतिया “सबजंभू” धाथे झ:झ: धाइ ।

१०८९ चिल्ला थ्व २ [नेपाल संस्कृतिया मूलुखा] सफुति

साहित्य सुता धुस्वां साय्मि (प्रोफेसर गोविन्दबहादुर मानन्धर)

खःला हेमराज शाक्ययात लिपि विशेषज्ञ धाइ । तर वय्कलं थ्व क्षेत्रे व बौद्ध शास्त्रयात कया विशेष याना विश्वया विद्वानतेत सहयोग याना दिइगु दु । हेमराज छु खः जि धायेमफु । जिला थुलि जक स्यू नेपाःया लोह, अपाया कुचाकाचातसें अर्थे हे दुकु बिइत सनाच्चंगु संस्कृतिया थासं वय्कःया पलाः म्हसिउ । वय्कःया नुगले दासि वया मिखाय् मि ज्वया च्वंगु अन्वेषणया सवा थुपिसं थु । थ्व खः जिगु मिखाय् हेमराज शाक्य ।

हेमराज शाक्य छम्ह लेखक नं खः । थ्व पिहां वइच्चंगु सफू थुकिया छगु दसु खः ।

हेमराजयात म्हसिइका (गोपालदाइया प्रेरणां व विचारं यागुला थौंया विषय मखु) जि थौं थत नेपाःयात भचा म्हसिइकागु दु ।

संस्कृति राष्ट्रियताया जः खः । राष्ट्रियतां नेपाःयात सुरक्षा याना च्वन । हेमराज थ्व लैय् थम्हं जक पलाः छिना मखु मेपिन्त प्रेरणा विइ धैगु जि विश्वास याना । [‘नेपाल संस्कृतिया मूलखा’ सफूर्ति]

२. स्वयम्भू महाचैत्य — थ्व तदमछि मेहनत याना च्वयाछूगु सफू खः । धातर्थे थ्व छगू शोध ग्रन्थ धायेत्वः । आः तक नेपाल भाषा साहित्य छयल्य् थुलि दुय्यंगु, थुलि गहनगु व थुलि तपंगु सफू पिहांवःगु मदुनि धाःसां जिउ । थ्व सफू नेपाल सम्बत १०९८ स ‘स्वयम्भू विकास मण्डलं’ पिथंगु खः । थुकिइ ५६+८११ पौ दु ।

थ्व नेपाःयापि विद्वानतयेगु निरति जक मखु विदेशी विद्वानतयेगु निरति नं तस्सकं महत्वपूर्णगु ग्रन्थ खः । थ्व सफूया विषयय् छम्ह विद्वान प्राध्यापक भाजुया विचाः थथे दु —

प्राध्यापक भाजु आशाराम शाक्य

पं. हेमराज शाक्यजुं गुलि मेहनत, परिश्रम याना थ्व ग्रन्थ रचना याना बिज्यात व झीसं तस्सकं हे प्रशंसा याये बह जूगु कुतः खः । ह्लियाह्लिथं स्यनावना-च्चंगु झीगु प्रवृत्ति, धार्मिक प्रवृत्तियात स्वयम्भू चैत्यया प्रभावं हाकनं छको शुद्धिकरण यायेत व विश्वया कुकुलामं नेपाःया बौद्ध संस्कृति, बौद्धसम्पदा व बौद्ध धर्म दर्शन व कला अध्ययन यायेत वैपि देशी तथा विदेशी विद्वानपिनिगु निरति थ्व ग्रन्थ तःधंगु गुहाली जुवै, छाया धाःसा थुकि दुथ्यागु स्वयम्भू चैत्य सम्बन्धी तिथि-मिति, नखःचखः, देव देवीपिनिगु देगः, अभिलेख जीर्णोद्धारकर्पि व इले-बिले स्वयम्भूइ पूजा याना विज्यापि जुजुपि फुक्क फुक्क ऐतिहासिक तथ्य खः ।”

[‘स्वयम्भू महाचैत्य’ — सफूर्ति]

आः थथे निक्व तक “श्रेष्ठ सिरपाः” त्याकादीम्ह भाषाथुवा पं. हेमराज शाक्यजुया ह्यापांगु सफूया बिषय पाखे वने ।

भाषाथुवा पं. हेमराज शाक्यजुया ह्यापांगु सफूया नां “नेपाल लिपि संग्रह” खः । थ्व सफू दकले ह्यापां नेपाल सम्बत १०७३ स थम्हं हे पिथना झूगु खः । थ्व इलय् थथे सफू पिकाये फुगु थ्वय्कःया अवस्था मदु । सुना नं पिकया बिइगु खँ नं मदु । अथे नं सफू पिहाँ बल । थुकिया छत्वाःचा खँ -

नेपाल सम्बत १०७२ रिखे युरोपया सुप्रशिद्ध विद्वान जिसेफ टुची नेपाः झाल । थ्वय्कःया ज्या नेपाःया लिच्छविकालिन शिलालेखया उतार कायेगु खः । थ्व ज्याय् पं. हेमराज शाक्यजुं ग्वहालि याना दिल । लय्ताया प्रो. टुचीं पं. हेमराज शाक्यजुयात ५००।- तका इनाम बिया थकल । थथे इनाम बिया थकूगु धेवा सदुपयोग यायेमा धइगु उदार भावनां थ्व लिपि संग्रह सफू पिकया झूगु खः ।

थ्व सफू प्रकाशनया बारे विद्वान भाजु कमलप्रकाश मल्लजुं धाःसा थथे च्वइदिल - “शाक्य हेमराज - नेपाल लिपि संग्रह / कान्तिपुर : मानदास सुगत दास १०७३, निकोगु १०७७, स्वकोगु १०८६ पौ ४० लिपि परिचय ।”
[नेपाल भाषा ध्वाना सफूया धलः, पिकाकः लय्ता दबू, ने. सं. १०६६/ पौ ७६]

थ्व विद्वान भाजु डा. मल्लजुया द्वंगु खः । लिपि प्रचार यायेगु उद्देश्यं च्वमि भाजु प्रकाशक ‘मानदास सुगतदास’ यात निक्वःगु प्रकाशन निसं प्रकाशन यानाः यनेत प्रकाशनया भाला लः ह्याना झूगु खः । ने. सं. ११०५ तकया दुने ह्येक्वः खुसि (न्ययगु संस्करण) जुया पिहाँ वये धुंकूगु दु । च्वमिया आः तक तकवः मछि संस्करण जुया पिहाँ वःगु सफू थ्व हे छगू खः । थ्व लिपि सयेकीर्पि सकसितं ज्या ख्यले जूगु सफू खः । थ्व सफुतिइ थ्वय्कःया गुरु भाषाजवाः धर्म आदित्य धर्माचार्य भूमिका च्वया लय्ता प्वंकूसे प्रशंसा यागु खँ नं थन न्ह्यथने बहज - “थ्व ‘नेपाल लिपि संग्रह’ थजागु प्राचीन, अर्वाचीन नेपालया आखल दुगु वर्णमाला सफू जिम्ह शिष्य नेपाल देशे अशोक पट्टन ललितपुर महानगरे महाबुद्ध देवालयया पण्डित हेमराज शाक्यवंशयात बारम्बार झीगु जातीय लिपि शास्त्रे कुतः याका ललितपुर आदर्श कला प्रदर्शनी नं थ्व आखल लुं च्वका व्वयेकागु खव । थूगु रञ्जना लिपि खना सकल प्रजा वर्गं नं अतिकनं प्रशंसा याक जुल । अज्ज नं मगानि थुकि फक्त्र च्वया मुंका हकि धका बारम्बार उत्साह बिसेलि आःतक थम्हं स्युगु फुगु मुंकाव थ्व ‘नेपाल लिपि संग्रह’ सफू दयेका हःगु जिपनिसेन अति नं प्रशंसा यानागु जुल थुका । ...”

[नेपाल लिपि संग्रह १०७३- प्रस्तावना III, IV]

श्व 'नेपाल लिपि संग्रह' सफू पिहाँ वया: ३८ दँ लिपा भाषाथुवा पं. हेमराज शाक्यजुं थः गुरु धर्म आदित्य धर्माचार्य प्रति श्रद्धा व भक्ति छगू सफू देछाना छूगु दु । श्व सफूया नां "शिवदेव संस्कारित श्री खट्वर्ण महाविहार स्थित विभिन्न अभिलेखया सारांश— अर्थ" खः । श्व सफू नेपाल सम्बत १९९९ स पिहाँ वःगु खः । श्व सफुतिइ गुरु प्रति देछाना तःगु श्रद्धा व भक्तिया बाक्य नं न्ह्यव्वये बहजू—

“गुम्हेसिनं जितः ल्यूल्यूतया

बौद्ध धर्म, बौद्ध संस्कृति, बौद्ध कला, बौद्ध इतिहास एवं

प्राचीन लिपि व अभिलेखया विषयय् स्यने कने याना

बिज्यात, उम्ह पूजनीय गुरु वसपोल

श्री धर्मादित्य धर्माचार्यजुया गुणानुस्मरणस द्रहलपा जुल ।”

नेपाली भाषां विस्तृत ऐतिहासिक विवरण सहित दुथ्याका “नेपाल लिपि प्रकाश” सफू नेपाल राजकीय प्रज्ञा प्रतिष्ठानं पिहाँ वःगु दु । श्व सफू ने. सं. १०६३ (वि. सं. २०३०) स पिहाँ वःगु खः । श्व 'नेपाल लिपि संग्रह' यात परिमार्जित याना नेपाली पिकागु धाःसां छुं पाइमखु । श्व नं लिपि प्रचार प्रसार यायेगु खँय् श्वय्कःया छगू योगदान धाये. बहजू । थथे श्वय्कलं लिपि प्रचार व अनुसन्धानया ज्याय् तःजिक योगदान याना छूगु सेवाया कदर यासे ने. सं. १९०६ (वि. सं. २०४३) स नेपाल राजकीय प्रज्ञा प्रतिष्ठानं “महेन्द्र प्रज्ञा पुरस्कार” बिल । नेपाल भाषा साहित्य छ्यलय् श्व नं गौरवया खँ खः ।

भाषाथुवा पं. हेमराज शाक्यजु अन्वेषक व च्वमि जक मखु छम्ह प्रचारक नं खः । प्रचारया विषय वस्तु थथे खः ।

१) नेपाल भाषा साहित्य २) नेपाल संस्कृति, कला व लिपि ३) बौद्ध धर्म व दर्शन । श्वहे विषय वस्तुयात कथा यानाछूगु ज्याखँ थथे खः ।—

व्वज्या— व्वज्या यायेगु व व्वज्याय् व्वति कायेगु ज्या याना छूगु दु ।

१. ने. सं. १०७१ (वि. सं. २००८) स यलय् छगू प्रदर्शनी जुल । श्व प्रदर्शनीया नां “ललितपुर आदर्श कला प्रदर्शनी” खः । श्व प्रदर्शनीया उद्घाटन श्री ५ त्रिभुवन पार्खे जूगु खः । श्व प्रदर्शनी रञ्जना आखः, लुँया मसि च्वया व्वता छूगु ख, थुकिइ श्वय्कःयात प्रथम श्रेणीया प्रमाणपत्र देछागु खः ।
२. ने. सं. १०७६ (वि. सं. २०१३) स भाषा रत्न फत्ते बहादुरसिंह थे, सरस्वती सदाय् छगू व्वज्या याना दिल । श्व व्वज्याया नां— अन्तर राष्ट्रिय लिपि

प्रदर्शनी' खः । श्व प्रदर्शनी (नेपाःया लिपि' ब्वया द्यूगु खः ।

३. ने. सं. १०८३ (वि. सं. २०२०) स. त्रिभुवन विद्यालयया ग्वसालय् छगू प्रदर्शनी जुल । श्व प्रदर्शनी नं 'नेपाःया लिपि' ब्वया द्यूगु खः ।
४. ने. सं. १०८८ (वि. सं. २०२४) स. यल, बडिगामय् थम्हं हे छगू ब्वज्या याना दिल । ब्वज्याय् 'बौद्ध चित्र, मूर्ति, नेपाःया प्राचीन मुद्रा, नेपाःया प्राचीन लिपि' ब्वया द्यूगु खः ।
५. ने. सं. १०८८ (२०२५) स. किपुलिङ्ग नं थम्ह हे छगू ब्वज्या याना दिल । ब्वज्याय्—“प्राचीन लिपि, मुद्रा, ताडपत्र, पुलांगु तमसुक” आदि ब्वया द्यूगु खः ।

लिपि स्यनेज्या—

१. ने. सं. १०८८ पाखे पद्मकन्या क्याम्पसया इनापय् खुला तक प्राचीन लिपि ।
२. ने. सं. १०९३ पाखे झीमांभाय् प्रकाशन व लिपि गुथिया ईनापय् यल, नागबहालय् नेपाल लिपि ।
३. ने. सं. १०९८ स. साहित्यया मूलखाया ग्वसालय् यल चक्रबहीस नेपाल लिपि ।
प्रवचन— नेपाःदेया कुंकुलामय् बौद्ध मूर्ति, गुम्बा, ग्रन्थ, शिलालेख संकलन यायेत गुलि प्रवचन बियेमाल जुइ । भारतया थी थी प्रान्तय् चाहिला दीबले नं प्रवचन बिया दिल जुइ । श्व सामान्य खँ हे जुल । दकले तःजिगु प्रवचन जापानय् जुल । थुनिया खँ थथे खः ।

नेपाल सम्बत ११०९ (इश्वी १९८९) स. श्वय्कः जापान झाल । जापान थ्यनेवं दकले न्हापां श्वय्कःया सफू ब्वज्या जुल । थनं लिपा श्वय्कः यागु प्रवचन तल । श्वय्कः नं प्रवचन बिया दिल । ग्वसा खलः व प्रवचनया विषय थथे खः ।

१. नेपालीज स्कलर अदिप्त पीपल अफ दि इष्टर्न इन्स्टिच्यूट, जापानया ग्वसालय् टोकियोय्— शाक्य मुनि व सप्त बुद्ध
२. सि. सि. काइ एणोसियन जापानमा ग्वसालय् टोकियोय्—सधर्म पुण्डरिक सूत्र
३. जापान नेपाल सोसाइटी जापानया " " —स्वयम्भू महाचैत्य

श्वय्कलं प्रवचन थःगु हे भाषं बिया द्यूगु खः । उकियात जापानी भाषं भाय् हिला बिउगु खः । श्वय्कःया विद्वतां जाःगु प्रवचन न्यना जापानया धुरन्धर विद्वानत हे प्रभावित जुल । जापानया थी थी पत्रिकाय् श्वय्कःया विद्वताया प्रशंसा जुल । श्व नेपाल राष्ट्रया निरिति हे गौरवया खँ ख ।

श्व फुकं ज्यायात छथाय् तथा: मूल्याङ्कन यायेबले श्वय्कायात झीसं थुकुबं
महसीके फु-१) बौद्ध धर्म दर्शनया प्रचारक ।

२) नेपाल भाषा, लिपिया संरक्षक ।

३) साहित्य, कला, संस्कृतिया लेखक ।

नेपाल सम्बत १०७३ निसैं ११११ तकया दुने श्वय्कलं ४० गू सफू पिकवा
दी धुकूगु दु । श्व श्वय्क:या त:जिगु सेवा व योगदान ख: । श्वय्क:यागु सेवा व
योगदान यात कदर यासे नेपाल सम्बत ११११ स नेपाल भाषा परिषदं
'भाषाथुवा' मान पदवी बिया सम्मान यागु जुल । श्व नं च्वछाये बह:गु खँ ख: ।

थौकन्हे श्वय्क: ६० दँ पुले धुकल । उकें भाषा, साहित्य सेवीपिन्त
हपा बीमनं ने. सं ११११ स निगू सिरपा: स्वना दिल । श्व सिरपा:या नां व दां
थथे ख: ।

सिरपा:या नां

सिरपा:या दां

१) हेमराज सिरपा: (११११)

६०००/—

२) हेमराज हपा: सिरपा: (११११)

५०००/—

श्व सिरपा दैय्दंसं न्ह्याका यंकेत अक्षय कोष नं स्वनादी धुकूगु दु ।
श्व सिरपा: संचालन यायेगु भाला "लोक साहित्य परिषद, यल" यात ल:
ल्हाना छूगु दु । नेपाल सम्बत ११११ या दकले न्ह्यापांगु "हेमराज सिरपा:"—
"नेपाल लिपि गुथि, ये" यात व "हेमराज ह:पा: सिरपा:—" अन्वेषक भाजु
शंकरमान राजवंशीजुयात ल:ल्हा:गु ख: ।

थुलि जक मखु, श्वय्कलं थी थी संस्थाया दुज: जुया नं ग्वहालि याना
चवनादीगु दु । थी थी संस्थाया नां थथे ख: ।

१) साहित्यिक संस्था "चवसापासा (१०७०) येँ"—दुज:

२) " " "नेपाल भाषा परिषद (१०७१) येँ"—दुज:

३) नेपाल भाषा मंका खल:, यल (११००)—आजीवन सदस्य

४) नेपाल सांस्कृतिक एवं प्राकृतिक सम्पदा संरक्षण संघ, येँ—मानार्थ सदस्य

थुलिमछि ज्या यायेत श्वय्क:यात ज: पाखें नं आपालं, आपालं ग्वहालि
जुयाच्चंगु दु : श्वय्काया ज: थथे ख: । जहान: चन्द्रलक्ष्मी देवी शाक्य— श्वय्कलं
निगू सफू पिथना छूगु दु —

१) नेपाल संस्कृतिया मूलुखा (१०८६)

२) आर्य नाम संमिति परिचय (१०८८)

कार्यपि: राजेन्द्र शाक्य सुरेन्द्र शाक्य,

महार्थपि: चन्द्र शोभा, लक्ष्मी शोभा, हेरा शोभा ।

आ: तत्त श्वय्यक:या ४१ गू सफू पिहां वये धुं कुगु दु । ५० गू तत्त श्वय्यक:या दूढ संकल्प ख: । कुत: याता चवनादीगु दु । कुत: पूवनेमा: भितुना दु ।

श्वय्यक:यागु साहित्य कृतिया मूल्याङ्कन यायेगु ज्या ल्यं हे दनि । थौं तत्त श्वय्यकलं यातायूगु सेवा व योगदान यात कया धायेगु ख:सा- श्वय्यक: छम्ह चकनुंग: व प्रेरणाया मूर्ति ख: । श्वय्यक: छम्ह प्रतिभा व व्यक्तित्वया धनी ख: । अले "श्रेष्ठ सिरपा:" त्याकूगु निगू सफूया जक मूल्याङ्कन या:सां त्रि. वि. वि. पाखें 'डकटेरेट' (विद्यावा रिधि) पदवि विभूषित याये बह:म्ह बौद्ध दिद्वान ख: ।

आ: श्वय्यक:या चवसां पिज्व:गु सफूया धल: न्हा: व्वये-

१. नेपाल लिपि संग्रह (१०७३)	२. बौद्ध विहार व ग्रन्थ सूचि (१०७७)
३. बौद्ध शिक्षा प्रथम भाग (१०७८)	४. आर्यावलोकितेश्वर परिचय (१०८०)
५. बौद्धकला अनुसन्धान सूचि (१०८०)	६. नेवारी वर्ण परिचय (१०८०)
७. लिपि विकास तालिका (१०८३)	८. नेपाल संस्कृतिया मूलखा (१०८६)
१०. लिच्छवि अभिलेख प्रकाश (१०९०)	११. कोलोफोण्ड एण्ड इस्क्रिप्सन (१०९०)
१३. विक्रम चरित्र नाटक (१०९०)	१४. स्थिरो भव वाक्य (१०९१)
१५. बौद्ध स्तूप इतिहास (१०९१)	१६. त्रिभाषायुक्त आर्य भद्रचरी (१०९३)
१७. मयुरवर्ण महाविहार इतिहास (१०९३)	१८. नेपाल लिपि प्रकाश (१०९३)
२०. पूचो छगु अध्ययन (१०९६)	२१. इह्लने सम्यक (१०९६)
२२. बुद्ध मूर्ति छगू अध्ययन (१०९७)	२३. आर्यनाम संगिति परिचय (१०९८)
२५. विद्याधारी विजयेश्वरी स्थान (१०९८)	२४. स्वयम्भू महाचैत्य (१०९८)
२८. डकुमेन्ट फ्रम दि रुद्रवर्ण महाविहार (११००)	२६. यतखा बहा परिचय (१०९९)
३०. सम्यक महादान गुथि (११००)	२७. रुद्रवर्ण महाविहारया तालपत्र अभिलेख (११००)
३२. श्री ५ महेंद्र स्मृति अभिलेख (११०६)	२८. हिरण्यवर्ण महाविहारया पिण्डपात्र अभिलेख (११००)
	२९. वैशवर्ण महाविहार सं. परिचय (११०५)
	३३. आर्यनाम संगिति ताराशत भद्रचरी (११०७)

३४. बौद्धनाथ स्तुप इतिहास
(११०८)

३६. न्हूदया लसताय भितुना
(११११)

३८. मचा जंक्व बौद्ध विधि
(११११)

४०. न्हूदया लसताय भितुना
(१११२)

३५. यलया विहार चैत्य व धर्म धातुया सूचि
(१११०)

३७. रुद्रवर्ण महाविहार स्थित विभिन्न
अभिलेखया सारांश-अर्थ (११११)

३९. बुंगम लोकेश्वरया सांस्कृतिक पृष्ठभूमि
(११११)

४१. इल्लने सम्यक इतिहास व थ्वया ज्याइवः
(१११२)

याकनं पिहाँ वइगु सफू -

करुणामय श्री बुंगम लोकेश्वरया

जग्गा व गुथि सम्बन्धी

छगू

महत्वपूर्ण शिलापत्र

भाषानुवाद

अनुवादक एवं सम्पादक

हेमराज शाक्य

प्रकाशक

धर्मरत्न शिल्पकार

- १) झीगु म्ये (सम्पादन)
- २) जुजु सिद्धिनरसिंह मल्लया म्ये पुचः
- ३) उपहार (गीती काव्य)
- ४) नेपाल सम्बत छगू बिचवेना
- ५) नेपाल भाषाया प्राचीन काव्य व काव्यकार
- ६) झीगु म्ये (निगूगु)
- ७) शिवरात्री पर्व कथा (शिवरात्री कुन्हु कनिगु बाखं)
- ८) भीगु म्ये (स्वंगूगु)
- ९) यल क्वाछे बालकुमारी
- १०) झीगु म्ये (प्यंगूगु)
- ११) श्री गणेश व्रत कथा (कथा कुन्हु कनिगु बाखं)
- १२) वुंगम लोकेश्वरया म्ये मुना
- १३) प्रगतिया लैय् (कविता संग्रह)
- १४) जुजु रणजित मल्लया कृष्ण चरित्र नाटक
- १५) श्री ५ रणबहादुर शाहया म्ये मुना
- १६) भाजाजवा ज्यानबहादुर नेवाः अभिनन्दन ग्रन्थ
- १७) जय नमो श्री बुद्ध भगवान (म्ये मुना)
- १८) मुद्रा राक्षस कथा (ऐतिहासिक बाखं)
- १९) मंका खलः यलया ता.चाव्व लःल्हाना
- २०) कवि बिजयानन्दया म्ये मुना
- २१) भक्त कवि हर्ष नरसिंह शाक्यया भजन म्ये
- २२) धर्म—लक्ष्मी संवाद (पुलां साहित्यिक बाखं)
- २३) बौद्ध पं. कवि अमृतानन्द शाक्यया म्ये मुना
- २४) प्रतिभा व व्यक्तित्वया धनी भाषाथुवा पं. हेमराज शाक्य म्हासीके